

Vorig jaar voerde de Mille Miglia langs een nieuwe route, maar blijkbaar had de organisatie zoveel klachten gekregen over het gemis van de Futa-pas dat die in 2016 gewoon weer terug was. Het kan ook zijn dat het vele sturen op de SS12 vorig jaar gewoon iets teveel van het goede was, maar hoe dan ook was het weer ouderwets gezellig om door Florence te rijden en daarna de vertrouwde passenroute te volgen naar Bologna. Massa's volk langs de weg en een onovertroffen sfeer... De ruimte en rust in het parcours was er nog steeds wel, met de vroege start in Brescia en de relatief korte etappes.

Keuren op woensdag

De technische keuring en de verzegeling op woensdag trok redelijk wat publiek, maar je merkt dat de sfeer van de ouderwetse donderdag mist. Minder reuring in de straten van Brescia. Op donderdag werd weliswaar ook een behoorlijk deel van de auto's gekeurd en van een zegelloodje voorzien, maar over de hoofden lopen zoals vroeger is er niet meer bij. Wellicht was het natte weer hier ook debet aan, maar feit blijft dat de magie van vroeger een beetje mist. Als nieuw onderdeel deed de Freccie Tricolore, het showteam van de Italiaanse luchtmacht, een dubbel laagvliegrondje boven de stad. Om 14.30 uur rolden de eerste auto's van het ereschavot voor een tour door de stad en om half zes was het hele circus vertrokken.

Alles bij het oude

De eerste etappe voerde opnieuw naar Rimini en dat betekende 's middags enorme verkeersopstoppingen rondom Sirmione en Desenzano, tot op de Autostrada A4 stond het vast.. Maar de doorkomst in Ferrara ging weer van een leien dakje, net als de passage door Ravenna en de finish in Rimini. Vanaf Rimini ging het op vrijdagmorgen traditioneel naar Rome via San Marino en vanaf Rome volgde de Mille Miglia het bekende parcours via Viterbo, Radico-fani en Val d'Orcia naar de Campo van Siena en van daar naar Florence. De Piazzale Michelangelo was stempelplaats dit jaar en na een tour langs de

MILLE MIGLIA

Ook dit jaar waren de Maserati's weer goed vertegenwoordigd in de Mille Miglia. Net als vorig jaar voerde de route direct de eerste dag al naar Rimini, met de start vroeg op donderdagnmiddag. Het weer was niet om over naar huis te schrijven, maar de auto's maakten veel goed.

“op naar de Futa-pas, waar het weer als vanouds zwart stond van de toeschouwers.”

binnenstad doken de auto's naar het noorden: op naar de Futa-pas, waar het weer als vanouds zwart stond van de toeschouwers. Hoogtepunten in een route moet je dus niet zomaar skippen, dat werd wel zeer duidelijk. Opvallend was de doorkomst in Bologna. De bewegwijzering van de Mille is doorgaans uitstekend, maar nu kwamen we hier en daar verdwaalde deelnemers tegen op de binnenring van de stad. Blijkbaar was het spitsverkeer op zaterdag toch wat al te druk zonder politieblokades. Vreemd, want eerder ging dat wel altijd perfect. Wellicht dat Bologna even "wraak" nam omdat de stad vorig jaar werd overgeslagen? Vervolgens ging het vol gas van Bologna over de SS9 naar Modena en Reggio Emilia om via de Via Emilia 's avonds laat te eindigen in Parma.

Opnieuw Monza en Rovato

Vanuit Parma ging het op zondagmorgen via Lodi naar Monza, waar net als vorig jaar een circuitproef gedaan werd, inclusief een ronde over de kombaai. Ook Rovato mocht zich opnieuw verheugen in de doorkomst van "de race". En opnieuw was in Rovato een verkeerschaos in de omliggende woonwijken het gevolg. Wel werden Ella en ik onthaald bij een lokaal feestje langs de weg, inclusief de lokale bubbels, pizza en taart. De reden? Wij hadden allebei een Mille Miglia perspas om de nek "dus moeten jullie meefeesten omdat ze hier voorbij komen!" Overigens dreven deze locals een nering in handgemaakte automatten op bestelling. "Van Alfa tot Aston Martin en van Fiat tot Ferrari, maar ook voor een Range Rover hebben we matten liggen", aldus eigenaar Mirko Parolin. Mooie kwaliteit matten, dat stond buiten kijf. Zie voor informatie: www.tapecar.it. De Mille finishte ergens tussen half drie en half zes traditioneel met champagne aan de Viale Venezia.

Verkeersregels legaal overtreden

Vijf dagen autofeest, vijf dagen alle verkeersregels legaal overtreden en vijf dagen genieten van een rijdend automuseum; ook dit jaar was de Mile Miglia weer een genot voor oog en oor. Want het geluid van deze oude racers is minstens net zo'n smaakmaker als de aanblik. Wel weer een kritische noot naar de organisatie: het viel op dat dit jaar wel erg veel over de doorgaande wegen geblazen werd. Weinig kronkelweggetjes binnendoor en weinig onverharde "strade bianche". Comfortabel voor de deelnemers, maar minder spectaculair voor het publiek. Uiteindelijk zijn namelijk Italiaanse doorgaande wegen niet zo fraai qua omgeving. Met name in Noord-Italië staan er vooral bedrijfspanden en benzinepompen langs de weg en dat geeft toch wat minder sfeer dan dromerige bergdorpjes en rondvliegende kippen... ○

